

Prolog

»God morgon, fru Hylander«, sade rösten i den andra änden av telefontråden. Det tog en stund för dig att placera den, men så öppnade sig glömskans dimridå kring din ungdom.

»God morgon, herr Sehlin.«

»Doktor Sehlin, Gertrud, doktor Sehlin. Jag lyckades faktiskt bli klar med min avhandling till slut.«

»Det var länge sedan, Gottfrid. Hur står det till?«

»Tack bra, men ärligt talat så har vi inte tid för hövligt småprat. Onda krafter är i rörelse, Gertrud. Och det är bara vi som kan stoppa dem.«

Förskräckt drog du efter andan. I och för sig var det väl inte så oväntat. Inte skulle de mörka krafterna upphöra att verka bara för att ni slutat förfölja dem.

»Vad är det då som sker?«, frågade du Gottfrid.

»Det är någonting mycket stort. Jag har sänt bud till Oscar och Walter. Möt mig i Observatoriet efter nio i kväll så skall jag berätta vad det hela handlar om.«

»Har du inte kontaktat Elof?«

»Han sade en gång att han inte ville veta av oss och vår kamp, så då skall han få slippa det. Vi ses i afton klockan nio, Gertrud.«

Gottfrid lade på sin telefonlur och du hörde hur det klickade i ledningen.

*

»Nå, Wilhelm, hur tycker du matte ska göra? Skall jag åka och prata med Elof i alla fall?«

Din tax tittade oförstående på dig, men Wilhelm brukar å andra sidan sällan ha så konkreta åsikter. Det brukade däremot Elof ha i er ungdom. Det var han och din make som brukade styra och ställa i »Nattens jägare«. Och Erik, ja han var ju död nu?

*

Det var minsann inte så enkelt att övertyga Elof om att han skulle följa med och tala med Gottfrid. Så småningom lyckades du, men då hade argumentationen hunnit bli ganska personlig. »Tänk på dina stackars barnbarn. Inte skall de behöva växa upp i en värld där mörkrets makter härskar.«

Så enkelt det var att övertyga honom då. De nära och kära, det är de som gör en sårbar. Tänk bara så ont det gjorde när Erik dog. Men om man vill manipulera någon, då kan de nog vara bra att ha.

Gertrud Emilia H y l a n d e r

Född: 2:a mars 1875 i Stockholm

Yrke: Änkefru

Titel: Änkefru

Familj: Taxen Wilhelm

Bostad: Banérgatan N° 21

Akademiska meriter: Filosofie kandidat, botanik

Fritidsintressen: Alkemi, örtodling, medlem i fältrittklubben

Färdigheter: alkemi, ockult, övertala

”Fragment av ett liv”

2:a mars 1875

Gertrud Emilia Schäf föds på Serafimerlasarettet i Stockholm. Modern Emilia dör i samband med förlossningen. Större delen av barndomen tillbringas Gertrud i fadern Augustus blomsterhandel på Biblioteksgatan.

*

Augusti 1896

Gertrud kommer till Uppsala för att studera botanik.

*

Valborgsmässoafton 1897

Gertrud träffar medicinen Erik Hylander på en middag och de båda blir snart ett par. Gertrud börjar umgås med Eriks kamrater och under mörka höstkvällar diskuteras spiritism och andra ockulta ting.

*

4:e oktober 1897

»Nattens jägare« bildas av Erik Hylander och Elof Gerdner. Även Gertrud är med från början.

*

12:e november 1897

»Nattens jägare« beger sig till Kyrkogården för att jaga spöken, men stöter i stället på en likätare. Den slås ihjäl av bröderna Hylander.

*

16:e november 1897

Erik »lånar« en ockult bok från universitetsbiblioteket.

*

November 1897 - december 1898

Sällskapet bekämpar ockulta sekter och övernaturliga monster.

2:a februari 1898

Gertrud stoppar den galna tanten i Svartbäcken som börjat offra människor till sin alruna för att den skulle växa sig mäktig.

*

21:a juni 1898

Gertrud gifter sig med Erik Hylander i Gamla Uppsala kyrka.

*

15:e december 1898

Ett försök att undersöka spökerier i Uppsala Domkyrka slutar i katastrof. Erik får strupen söndersliten. Både Oscar och Sofia skräms från vettet. Elof som också såg det onämnbare vidundret upplöser sällskapet med omedelbar verkan.

*

Augusti 1900

Efter nära två år på olika vilohem återvänder Gertrud till Uppsala för att avsluta sina studier.

*

8:e juni 1902

Gertrud tar sin examen, flyttar hem till Stockholm och börjar arbeta i faderns blomsteraffär.

*

5:e september 1911

Sent på natten brinner blomsterhandeln och familjens intilliggande lägenhet ner till grunden och Gertruds far dör när han försöker rädda deras tillhörigheter.

*

1:a februari 1912

Med faderns livränta i tryggt förvar på banken flyttar Gertrud till Banérgatan.

PERSONLIG REFLEKTION

Nerverna blev aldrig riktigt som de en gång var efter din salige make Erik Hylanders olyckliga bortgång. Det är snart trettio år sedan den katastrofala natten i Uppsala Domkyrka, men det händer fortfarande att du hör Eriks och Sofias skrik eka när du skall försöka sova. Då brukar du blanda ihop någon lämplig örtdekokt för att kunna somna.

* * *

För det mesta lever du dock ett tämligen bekymmersfritt liv i din våning på Banérgatan tillsammans med taxen Wilhelm, som du döpt efter författaren till den där stora boken som Erik lånade från universitetsbiblioteket. Ärligt talat så har du läst den boken ganska noga för att försöka förstå de mystiska krafter som en gång berövade dig lyckan. Det är dock svårt att riktigt förstå sambanden mel-

lan Eriks död och de fruktansvärda saker som beskrivs i boken. Trots omständigheterna minns du din makes död som någonting mundant, nästan kväljande vardagligt. Det var så mycket papper att klara upp, så många frågor att svara på och sedan kom allt det fruktansvärda som hände Oscar och Sofia.

* * *

Det som beskrivs i boken är inte alls samma skräck som du kände när du såg det gapande såret i Eriks strupe. Det är någonting mycket större, någonting onämnbart, en fasa som det inte riktigt går att sätta fingret på. Du vet att du säkert skulle må bra av att inte läsa för mycket i boken. Men det finns alltid något stycke som du funderar över, någon passage som du måste läsa om för att kontrollera att du förstod den rätt.

Persongalleri

Erik Hylander: Din käre make, död och begravnen sedan 28 år.

Walter Hylander: Eriks yngre bror. Han brukar hälsa på ibland för att se hur du har det och för att prata gamla minnen.

Oscar Dalbäck: Han blev visst inspärrad på Därhuset efter domkyrkofiskot. Du har inte hört något sedan dess.

Sofia Zackrisdotter: Din väninna

och Oscars fästmö. Hon spärrades också in men dog visst några år senare.

Gottfrid Seblin: Försvann efter katastrofen och du har inte hört något ifrån honom sedan dess.

Elof Gerdner: Har visst skaffat familj. Ni brukar skicka kort, men har inte träffats.

Wilhelm: Din strävhariga tax, den tredje du haft.

Unausprechlichen
Kulten

ab

Friedrich Wilhelm von Junst

Under mina resor i världen hafver jag stött på mångahanda besynnerliga kulter. Det är min förhoppning att de observationer som jag nedtecknat i denna bok skall vara till stor gagn för studenter af det esoteriska.

Ålycket gå att lära af samspråk med de som dyrka gamla gudar, men var på din vakt ty deras seder äro främmande och deras bruk ofta vederstyggligt. Dock finnas kulter till dolda gudars helgd bart än du vända ditt öga.

De som dyrka glömda gudar gå ej att känna igen på anletet utan andra medel må brukas. Ett sådant är

Azathoths fruktade förbannelse. Den lyda sålunda: "Azathoth, Azathoth, Furste och härskare, Azathoth, Azathoth, Herre af allt, Azathoth, Azathoth, vid ditt hemliga namn svär jag min förbannelse". Om denna uttalas mot en som dyrka de pttarsta af gudar skola denne bli storligen förbluffad. Så kan du dem igenkänna. Vissa bruka ock fraser såsom "Hell Dog-Sothoth" för att presentera sig för varandra.

På den gamla begravningsplatsen i Wien kom jag för första gången i kontakt med likätare. Dessa taga sin boning bart än döda äro begrabda och ur gravar taga de sin näring. Detta kan till förstone tyckas vidrigt, men betänk att de döda icke längre behöfva sina kroppar.

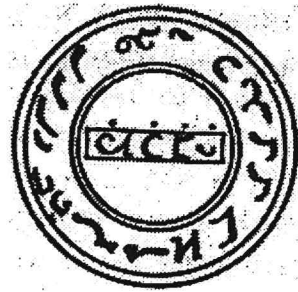
Djuphavens Barn äro halblod som umgås med de som dyrka Cthulhu. De leba i habet men komma stundtals

upp för att fortplanta sig med depraverade människor. Abkomman af sådan förkastlig lust uppvisa vanligtvis spår af sitt osunda arb. Detta syns tydligast kring ögon och öron. När dessa halblod nå vuxen ålder bruka de ofta överbinnas af sitt monstruösa arb och lämna människornas riken.

En annan typ af missfoster uppkomma då människor bliba besatta af fragment af mörka gudars kraft. P'golonac sägs ofta ha tagit boning i män och förbridit dem, men äben andra kunna göra detta.

I Marrakech bevitnade jag hur män som dyrka de Azazoth, kaosets härskare, manade en skuggornas vandrare ur tomma luften. Då golvet i sin sal hade de tecknat den magiska cirkel som jag här återgivit med blod från en tupp. Kring cirkeln voro tre rökelsekar med jasmindrökelse placerade. De Trenne besbärjarna stod kring cirkeln och mässade sålunda: "Apadim Alon. Apadim Alaya. Redima Tedima Valla. P'lappa E'lappa O'lappa. Bebo Bebo Bebo." Så fortgick för pass en kvart och därefter höjde Omar Inchalla sin dolk av stål och utförde en huggande gest, där snittet gick

från höger till vänster, tvärs över cirkeln. Då rämnade själva luften och ut ur den steg en mörk skepnad. Omar började giba den sin befallning, men hans brorson råkade då bryta cirkeln. I samma stund grep skepnaden den trollkunnige berbern kring strupen med sina klor och bar honom in i skuggorna och bort från vår verklighet. Tag varning av detta. Cirkeln må ej brytas.

De som dyrka de mörka gudarna hava ett gemensamt med våra hedniska förbåder i det att de fästa stor bikt vid stjärnors och planeters konjunktioner. Många av deras riter skola hållas när stjärnorna stå rätt. Vilka dessa stjärnor vara bero ock på vilken gud som kultisten tillbedja.

Av synnerlig betydelse är planeten Puggoth, som sägs vara en nionde planet med en bana som för den kring solen utanför de av oss kända planeterna. Den svenske siaren Emanuel Swedenborg haver besökt denna planet och vet att säga att där bo Rymdlarver, med ett mycket väl utvecklat samhällsliv. Dock sakna

de moral och dyrkar glömda gudar såsom Shub-Niggurath, den stora geten med tusende barn.

En annan besynnerlig himlakrop är den mytomspunna stjärnan Koth. Denna säges vara förbunden med Gudars budbärare. Även andra entiteter som sända bud, såsom Horach Shamarys, visionernas bringare, sägs vara beroende av denna stjärna och de kunna endast manas till vår värld när denna stjärna befinna sig i en opportun position.

Många är de gudar som dyrkas av förtappade individer. I Tysklands mörka skogar dyrkas Shub-Niggurath och i Stilla Habet dyrkas sobande Cthulhu på många öar. Kulter som hylla Pog-Sothoth äro vitt spridda, liksom de som tillbedja Cthugha och P'golonac.

Ofta äro denna dyrkan blott bederbärdig i det att man plägar offra människor i samband med sina svarta mässor. Dock utgöra de stundtals ännu större faror för mänskligheten i sin helhet. Ett mål för de mest perverterade kan vara att bana väg

för de mörka gudarna så att de kan vinna tillträde till vår värld. Om sådant sker kan det vanskligen rubba all balans.

De svulstiga riter som utföres av troende till glömda gudar pläga vara mycket omständiga och utförliga. En regel tycks vara att ritualens magnitud avspeglar makten hos den gud man ämnar kalla. De största av ritualer hava ofta ett flertal olika moment som alla bör utföras på korrekt vis. Om så icke sker kan hela ritualen gå om intet och besvärjarna drabbas av stor olycka.

De glömda gudarna hava otaliga tjänare och den främste av dessa är **PHARLATHOTEP**. Han är deras budbärare, men även en manifestation av deras själ. Hos Agrippa beskrivs han såsom barandes en Svart get och det sägs att Leonardo da Vinci sålt sin själ till denne. Hans former äro oräkneliga, men andra säger att de äro niohundrade och nittionio.

I Den Svarte Budbärarens följe ingå många demoner och består. 1738 anfölls en liten by i Niedersachsen av en bevingad best som sades vara en av Pharlathoteps tjänare. Denna best uppslukade prästen som sades vara en man med mörk själ.

Därefter fortfor den med att uppsluka många borgare intills dess en vis man dreb den undan med magnesiumljus. Ty besten visade sig frukta ljus. Denna svaghet sägs den dock ej dela med sin herre. Pharlathotep fruktar intet, skreb den galne araben. Men många fruktar honom och han dyrkas på många olika platser.

Prolog

9 augusti 1926

Käre Oscar

Det var länge sedan vi sågs, men jag hoppas att du ännu minns mig, din ungdoms vän och äventyrsbroder. Jag sänder dig nu en vädjan om hjälp och bistånd. Tecken tyder på att de glömda gudarnas tjänare är verksamma här i huvudstaden. Trots att vi en gång sade att vår jakt var över, ber jag dig att möta mig i afton klockan nio på mitt kontor i Observatoriet för att höra vad jag har att säga.

*Med vänliga hälsningar,
Doktor Gottfrid Sehlin*

*

Visst minns du Gottfrid Sehlin, den skarpögde astronomen som var en av de sju medlemmarna i »Nattens Jägare«. Hans intuition ledde er på rätt spår många gånger. Och nu, många år senare, kallar han er igen.

Gottfrids brev väckte många minnen till liv och en stor del av dem var smärtsamma. Visst mindes du jägarnas härliga kamratskap, Sofias kärlek och alla de fantastiska upplevelser ni alla delat.

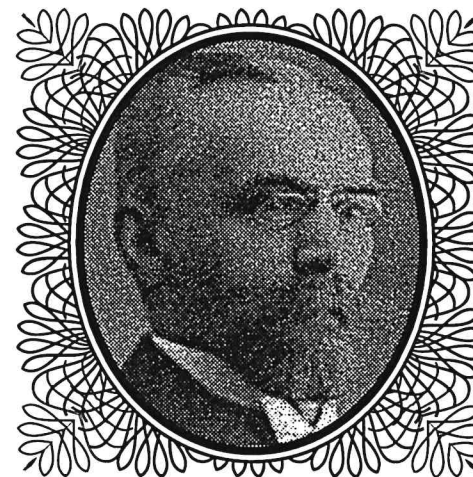
Men samtidigt kom minnesbilder av obeskrivliga fador, Eriks sargade strupe och en flinande vakt som skrattande talade om för dig att Sofia var död. Nej, det är sannerligen inte alla minnen som är barmhärtiga.

*

Skulle du vara mogen att möta sådana fador igen? Det vet du inte. Kanske skulle din tro kunna hjälpa dig? Och kanske kan du finna vägledning i den gamla grimoire som pastor Silverstolpe efterlämnade åt dig.

Men du kan inte vara säker.

Oscar Emanuel Dalbäck

Född: 29:e maj 1874 i Valdemarsvik

Yrke: Bangårdsarbetare

Titel: Herr

Familj: Systemen Johanna Karlström

Bostad: Svedenborgsgatan № 4B

Akademiska meriter: Avslutade aldrig sina studier

Fritidsintressen: Soldat i Frälsningsarmén

Färdigheter: Mekanik, ockult, sjunga

”Fragment av ett liv”

29:e maj 1874

Ingenjör Emanuel Dalbäcks fjärde son föds en solig vårdag.

*

4:e juni 1887

Unge Oscar får församlingens stipendium och flyttar till Norrköping för att studera vid läroverket.

*

19:e augusti 1891

Med ännu ett stipendium i handen kommer Oscar till Uppsala för att studera till ingenjör.

*

2:a februari 1893

Oscar blir medlem i ett matlag som huserar i ett hus på Öfre Slottsgatan. Snart flyttar han också in i ett av rummen där.

*

Vären 1895

Oscar inleder ett förhållande med Sofia Zackrisdotter, en ung kvinna som studerar hushållsvetenskap. De är lyckliga tillsammans, men deras studier blir lidande.

Oscar och Sofia försörjer sig på arbeten vid studentnationerna och läsespridda kurser ibland.

*

4:e oktober 1897

Oscars gamla matlagskamrater Erik Hylander och Elof Gerdner bildar ett sällskap med namnet »Nattens Jägare« med syfte att studera ockulta ting.

*

12:e november 1897

Sällskapet letar spöken på Kyrkogården, men stöter på en likätare i färd

med att plundra en grav. Bröderna Hylander slår ihjäl den.

*

November 1897 - december 1898

Sällskapet bekämpar ockulta sammanslutningar och övernaturliga fenomen.

*

15:e december 1898

Ett försök att undersöka spökerier i Uppsala Domkyrka går fel. Både Oscar och hans älskade Sofia skräms från vettet. Erik får strupen söndersliten. Elof som också såg det onämnbare vidundret upplöser sällskapet med omedelbar verkan.

*

16:e december 1898

Oscar och Sofia spärras båda in på Ulleråkers dårhus.

*

23:e maj 1901

Oscar får veta att Sofia har avlidit. Detta underlättar icke hans tillfrisknande.

*

Augusti 1919

Efter många år på olika anstalter skrivs Oscar ut.

*

17:e juni 1921

Oscar blir frälst av en grupp frälsningssoldater.

Oscar deltar i Frälsningsarméns hjälparbete. Han blir nykterist och får ett arbete vid järnvägen. Av en gammal pastor får han en mystisk bok som han läser ibland för att finna svar.

PERSONLIG REFLEKTION

En dag kom Sofia på besök till ditt lilla rum. Hon berättade att läkarna hade botat henne och att hon skulle få lämna dårhuset. »Och snart, min älskade Oscar, så kommer du också att få komma ut igen!«

Visst hjälpte det att Sofia kom på besök och sakta började även du tillfriskna. Samtidigt började dock Sofia att bli allt mer hemlighetsfull vid sina besök. Hon viskade att hon funnit en nyckel till den mörka världen, en nyckel som var mäktigare än till och med den svartkonstbok som Erik Hylander stulit från Universitetsbiblioteket. Hon sade sig ha löst gåtan med Swedenborgs hemliga drömbok.

Så upphörde plötsligt hennes besök, men efter ett par veckor började den där vedervärdige vårdaren Sverkerson komma med gliringar. »Jasså, Dalbäck, flickan din kunde inte hålla sig borta längre!«

Efter en stund fick du veta att Sofia satt inspärrad i ett av dårhusets isolerade rum. Förgäves försökte du komma i kontakt med henne. Så en dag kom Sver-

kerson förbi igen. »Lessen, Dalbäck, men din lilla älsklingstös är död.« Du slog honom blodig och sedan bar det av till slutten vård för dig. Många år senare fick du veta att din älskade Sofia hade tagit livet av sig.

* * *

Så tillbringade du många år på olika anstalter, men hösten 1919 förklarades du som frisk och man släppte ut dig. Du vandrade omkring i ett töcken av alkohol och förtvivlan i nära två år innan pastor Silverstolpe hittade dig i rännenstenen. Den gamle prästmannen var pensionerad från kyrkan och arbetade numera inom Frälsningsarmén. Han förde dig med sig till ett härbärke och han blev din vän. För första gången sedan din ungdom tillsammans med jägarna hade du mött någon som förstod. Och pastorn förstod mycket. Han förklarade för dig om Gud och Antikrist. Han berättade om vikten av att kämpa för det goda. Han gav dig åter viljan att leva. Och när han själv dog testamentarade han sin lägenhet till dig, tillsammans med en gammal trolldomsbok.

Persongalleri

Erik Hylander: Dog i domkyrkan.

Gertrud Hylander: Eriks änka. Du såg henne för några år sedan men kom dig inte för att gå fram och hälsa

Walter Hylander: Eriks yngre bror.

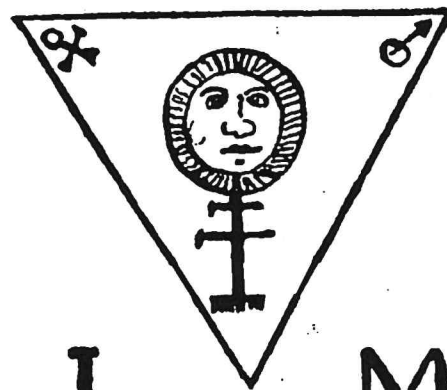
Sofia Zackrisdotter: Din fästmö. Hon hamnade också på dårhuset och tog livet av sig efter en tid.

Gottfrid Sehlin: Försvann efter katastrofen och du har inte hört något ifrån honom sedan dess.

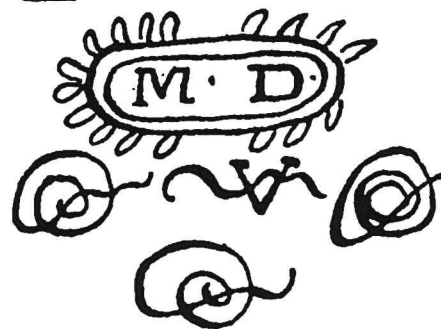
Elof Gerdner: Har visst blivit överläkare och skaffat familj. Du har däremot inte träffat honom.

Pastor Silverstolpe: General inom Frälsningsarmén som hjälpte dig på rätt köl. Han gick bort för två år sedan.

Honorius Grimoire

L M

Sälunda skrev den vise påven Honorius:
Svartkonst är av ondo och att nyttja slikt
fördömmar den odödliga själen. Men ont
skall med ont förgöras som det sägs i den
heliga skrift och de med rent hjärta måste
alltid vara redo att lyfta de även de mest
belfläckade verktyg för att nedkämpa ond-
skan varhelst den må visa sig. Tag dig dock
i åkt om du brukar dessa vapen för att
bekämpa Antikrist och hans anhang så att
icke de krafter som döljs i denna bok må
uppsluka dig.

Jag skall öppna boken och dess sju sigill. Jag
har sett Satan falla likt en blix från him-
len. Det är Du, Herre, som givit oss makten
och krossa drakar, skorpioner, demoner och
alla Dina fiender under Dina fötter.
ELOY, ELOHIM, ELOHE, ZABAHOT, ELION,
JAH, ESARCHIE, ADDONAY, SADY

För dem som sig ge i lag med Antikrist finns
blott fördömmelse. Herrens dom väntar dem
och förr eller senare kommer de att förpassas
till skärselden för att i all evighet finnas för
sina synders skull. Olika demoner komma
och föra dem dit när då deras tid är utmätt.

En märkvärdig sådan demon är
TINDALOS HUND, som är en tjänare åt de gläm-
da gudarna. Denna hund haver förmåga att
uppenbara sig överallt och även vandra
genom väggar. Den slicka i sig syndarens
själ med sin blåa tunga och nedväljer den
i sitt eteriska inre. Även kristna torde fruk-
ta densamma.

Svarta äro DEMONFURSTEN NODENS TJÄNARE. Dock äro de av god nytta för den dristiga besvärjaren, ty de äro enkla att betvinga. Teckna blod den cirkel som nedan beskrivs i krita och omgiv med trenne ljus. Mässa sedan med hög röst "Adonai Yahwe Nodens liberi pareo mea Deus famulus fortis fortis" intills dess mörkret förkroppsligas i cirkelns mitt och demonen uppenbarar sig. Befall den därpå, men förglöm icke att i befällningen och sända den åter ty annars plägar sin framsvärjare med sig till helvetet bringa.

Legio äro Antikrists tjänare. Detta äro blott en kort uppräknings av somliga av de största.

ACHERON är en demon som slukar de giriga i sitt gap. AGALIAREPT är en av Antikrists generaler. ASMODEUS sägs vara Djävlar konung, men dock en Satans tjänare. LILITH är drottning över mörkret och styr alla lustans demoner. OBIZUTH med de tusen ögonen och hans broder AZATHOTH. ORNIAS, vampyr-demonen, betvingades av konung Salomo. NYHARUPTET bringar Antikrists bud och omges av bevingade tjänare. MULCIBER är Jordens djävul, CUTHUGLA är Eldens djävul, PTHAGUA är Luftens djävul, KUTULUK är Vattens djävul. KIMARIS visar till dolda skatter, STOLA känner örters hemligheter, PORAKAMMARYS bringar visioner. SEMYAZZA är fallna änglars härförare. Legio äro deras bröder och systrar, fördömda äro de alla, fördömda äro de som sig ilag med dessa ger. För evigt förlorade äro deras odödliga själar.

I kampen mot Herrens fiender är få tecken så mäktiga som DET ÄLDSTA SIGILLET. Detta skall du med stor omsorg nedteckna på din port för att hålla Satans tjänare utestängda. Vet dock att detta tecken tar på din kraft att teckna så det bör icke brukas mer än vad som är av nöden tvunget. I Wormius text sägs att detta tecken även hafver andra mäktiga krafter, men om det vet jag icke. Bruka det i din strävan. Begrunda dock alltid på vilket vis det lämpar sig bäst. Lovprisa Herren.

Lovprisad vare Han som som lever för evigt och för all evighet. Amen.

Liket himlens änglar finns och helvetets DEMONER. De kunna både förleda och besätta vilket är till styggelse. Den vise påve Honorius utvecklade dock en metod för att fördriva dem. Man besöva ett vitt vaxljus inskrivet med Kristi monogram. Med det brinnande ljuset i sin högra hand skall man med den vänstra stänka heligt vatten på den person eller det föremål som blivit befäckt. Därefter skola du mäsja: "Exorciso te, imundissime spiritus, omnis incurso adversarii, omne phantasma, omnis legio, in nomine Domini nostri Jesu Christi. Eradicare et effugare ab hoc plasmata Dei. Ipse tibi imperat, qui te de supernis coelorum in inferiora terrae demergi praecipit." Bed därpå Pater Noster trenne gånger.

Prolog

Elof Gerdner satt i vardagsrummet hemma i sin stora lägenhet och lekte med barnbarnen Gustaf och Albertina. De hade lämnats hos mormor och morfar i en vecka för att deras föräldrar skulle få en stunds ro tillsammans. »Det är viktigt om äktenskapet skall frodas«, påpekade hans kära Agatha.

När husan Fredrika visade in en besökare till herr doktorn tog dock leken slut. Elof bad husan att ta med sig barnen ut till köket. Sedan sträckte han sig efter karaffen med godtemplardricka.

»Det var länge sedan vi sågs, Gertrud.«

»Allt för länge sedan«, svarade Gertrud och log. »Men du hade väl dina skäl.«

»Jo, minnena är fortfarande smärtsamma. Om jag hade lyckats övertala Erik att vänta hade det kanske inte gått så illa.«

»Det var då, Elof. Det är länge sedan, men vi har ett aktuellt problem.«

»Vad är det som hänt?«

»Gottfrid ringde mig tidigare idag. Han tror att något stort är i görningen.«

»Jag trodde vi hade kommit överens om att sluta med sådant.«

»Det var du som bestämde att det var slut, Elof. Bara du. Men ondskan försvinner nog inte så lätt. Jag skall träffa Gottfrid i kväll.«

»Så. Och vad angår det mig?«

»Jag vill att du skall följa med mig. Jag tror att vi behöver din hjälp. Det var du som var hjärnan bakom »Nattens Jägare« när det begav sig, Elof. Hade Erik lyssnat på dig, så hade min make, din vän, nog ännu varit vid liv. Om jag åter skall bege mig in i vansinnets rike, så vill jag att du skall följa med som förnuftets röst på den färden.«

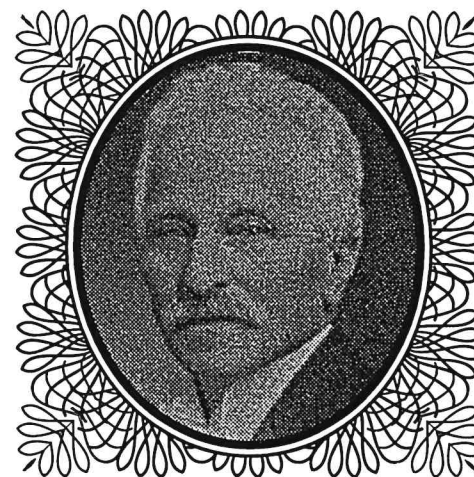
»Jag sade att det var över då, Gertrud, och det anser jag fortfarande.«

»Då hoppas jag att du ber för oss i afton när du sitter här i dina salonger, Elof, för vi andra kommer att vara där ute och riskera våra liv, så att dina barnbarn kan växa upp i trygghet.«

Elof satt tyst en stund och snurrade sitt glas mellan två fingrar. Han tänkte på vad som en gång varit och begrundade det som hänt i hans liv. Sedan blickade han upp mot kvinnan som en gång varit gift med hans bästa vän.

»Så, Gertrud, hur dags skall vi möta Gottfrid?«

Elof Gustaf Gerdner

Född: 12:e augusti 1874 i Vagnhärad

Yrke: Överläkare, Sabbatsbergs sjukhus

Titel: Doktor

Familj: Hustrun Agatha, barnen Carl-Gustav, Oscar och Hedvig Eleonora samt deras familjer

Bostad: Tegnérsgatan N° 38, sommarhus på Dalarö

Akademiska meriter: Medicine Doktor

Fritidsintressen: Jakt, fiske, ordförande i lokala nykterhetsförbundet, medlem i Frimurarareorden

Färdigheter: Första hjälpen, medicin, gevärsskytte

”Fragment av ett liv”

12:e augusti 1874

föds Elof Gustaf Gerdner på prästgården i Vagnhärad som det yngsta av åtta syskon. Fadern Samuel regerade familjen med det tjocka läderbältet i ena handen och bibeln i den andra. Lille Elof visade dock tidigt stort intresse för medicin och läkekonst och sattes därför i skola i Stockholm.

*

Augusti 1894

Elof påbörjar sina studier i medicin vid Uppsala universitet.

*

26:e april 1895

Elofs fadder Erik bjuder honom att ingå i sitt, Oscars och Gottfrids matlag och 1:a maj flyttar Elof till våningen på Öfre Slottsgatan.

*

Hösten 1897

Under mörka höstkvällar börjar vännerna att diskutera spiritism och ockultism.

*

4:e oktober 1897

»Nattens jägare« bildas av Erik Hylander och Elof Gerdner.

*

12:e november 1897

»Nattens jägare« beger sig till Kyrkogården för att jaga spöken. Till sin stora förskräckelse stöter de på en likätare i färd med att plundra en grav. Bröderna Hylander slår dock ihjäl den.

*

November 1897 - december 1898

Sällskapet konfronterar allehanda

ockulta sammanslutningar och övernaturliga fenomen.

*

Januari 1898

Medicinstuderanden Tobias Svensson försöker animera lik i källaren på akademiska sjukhuset. Elof avslöjar honom med hjälp av Erik och kamraterna från Öfre Slotts och får Tobias relegerad.

*

15:e december 1898

Ett försök att undersöka spökerier i Uppsala Domkyrka slutar i katastrof. Erik får strupen söndersliten. Både Oscar och Sofia skräms från vettet. Elof som också såg det onämnbara vidundret upplöser sällskapet med omedelbar verkan.

*

September 1899

Agatha Petersdotter påbörjar sin utbildning som röda kors sjuksköterska vid Sabbatsbergs sjukhus. Elof som gör sin läkarpraktik på samma plats blir blixtförälskad och börjar att uppvakta henne.

*

10:e april 1900

Medicine doktor Elof Gustaf Gerdner går nedför trappan till universitetshuset. Han möts av fästmön Agatha som två dagar senare blir hans hustru.

*

14:e januari 1901

Sonen Carl-Gustav föds.

*

Juni 1908

Elof får anställning vid Sabbatsbergs sjukhus och familjen flyttar till Stockholm.

PERSONLIG REFLEKTION

»Ni har verkligen den perfekta familjen«, brukar dina vänner säga till dig och din fru. Och vem av dem skulle kunna ana att det bakom fasaden av jovialisk familjefar som rider barnbarnen på knät finns en man som fortfarande har mardrömmar om monster som jagar honom på nätterna. Visst kan det hända att även andra har otrevliga mardrömmar — problemet är bara att du vet att dina är sanna...

* * *

För så är det att hur mycket du än har ansträngt dig för att glömma så etsade sig den där ödesdigra natten i domkyrkan fast i ditt minne. När du sluter ögonen kan du se Erik ligga ndes med strupen uppsliten och blodet bubblande, Walter som skriker om hämd och en hysteriskt skrikande

Sofia. Att Walter sedan skällde ut dig och kallade dig »en feg jävla skit« för att du löste upp sällskapet istället för att hämnas Eriks död och att er vänskap därom gick om intet är bara att beklaga. Han såg aldrig det du såg och skulle inte ha förstått. Faktum är att du inte har träffat någon av dina gamla vänner sedan dess. Gottfrid arbetar visst på observatoriet och Gertrud och du skickar julkort till varandra varje år men det har aldrig blivit av att du åkt förbi och hälsat på henne.

* * *

Annars är familjen den viktigaste punkten i din tillvaro. Dina tre barn har förvisso flyttat hemifrån för flera år sedan och bildat egna familjer men ni träffas ändå ofta.

Persongalleri

Erik Hylander: Din vän, dog i domkyrkan

Walter Hylander: Eriks yngre bror. Du har inte sett honom sedan Uppsalatiden.

Oscar Dalbäck: Han blev visst inspärрад på Därhuset efter domkyrkofiska. Du har inte hört något sedan dess.

Sofia Zackrisdotter: Oscars fäst-mö. Hon spärrades också in men dog visst några år senare.

Gottfrid Seblin: Försvann efter katastrofen och du har inte hört något ifrån honom sedan dess.

Gertrud Hylander: Eriks änka. Ni brukar skicka julkort, men har inte träffats.

Agatha: Din älskade fru.

Gustaf och Albertina: Dina barnbarn som är dig kärare än något annat.

Prolog

9:e augusti 1926

Käre Walter

Det var länge sedan vi sågs, men jag hoppas att du ännu minns mig, din ungdoms vän och äventyrsbroder. Jag sänder dig nu en vädjan om hjälp och bistånd. Tecken tyder på att de glömda gudarnas tjänare är verksamma här i huvudstaden. Trots att vi en gång sade att vår jakt var över, ber jag dig att möta mig i afton klockan nio på mitt kontor i Observatoriet. Var rustad för kamp mot ondskan.

*Med vänliga hälsningar,
Doktor Gottfrid Sehlin*

*

Gottfrid Sehlin. Jasså, han hade inte heller kunnat sluta helt. Och nu var det visst dags att släpa fram spökena ur garderoben igen. Trots alla fruktansvärda minnen som brevet genast väckt till liv så välkomnar du chansen att återuppliva »Nattens Jägare«. Om du bara skulle lyckas ställa någonting rätt igen, om du på något sätt kunde bekämpa den ondska som tog din bror ifrån dig så skulle du kanske kunna sova på nätterna igen och veta att Eriks död inte var helt meningslös. Den här gången finns det inte heller några nära och kära som kan försvinna för evigt. I och för sig finns det

ingen Erik som kan hjälpa och stötta dig heller och det gör ont, lika mycket nu som för 28 år sedan. Men man vet aldrig, om du skulle lyckas skrämma bort spökena ur din garderob så kanske det skulle kunna finnas någon att bry sig om igen någon dag.

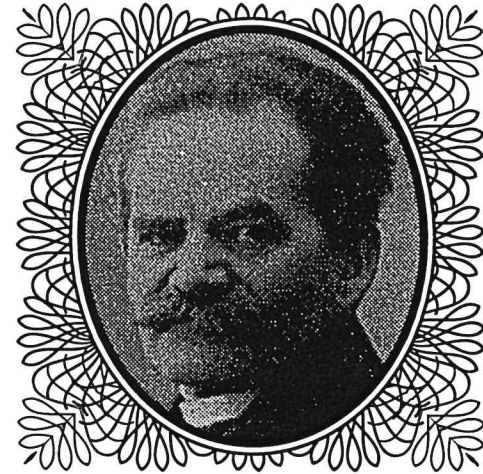
Undrar vilka fler han har skrivit till och bett om hjälp förresten. Gertrud säkerligen, och Oscar kanske, om han lever fortfarande. Sist du hörde något om honom satt han inspärrad på Ulleråkers dårhus i Uppsala, men det var många år sedan. Elof då? Nej, antagligen inte. Gottfrid var nästan lika upprörd som du när Elof upplöste »Nattens Jägare«.

Men det spelar ingen roll vem som kommer dit och vem som låter bli. Du vet i alla fall vilket beslut du fattade så snart du såg det korta brevet.

*

Du ställer ner konjaskupan med en sådan duns på vardagsrumsbordet att det skvätter ut en del på bordsskivan. Sedan reser du dig och går med bestämda steg fram till garderoben och tar ut den välsmorda hagelbössan. »Fly alla spöken, ty Jägarna är åter efter er och jag skall leda dem.«

Walter Johannes H y l a n d e r

Född: 2:a april 1876 i Norrtälje

Yrke: Lärare i kemi, Vasa realskola

Titel: Adjunkt

Familj: Ingen

Bostad: Dalagatan N° 78

Akademiska meriter: Filosofie kandidat, kemi

Fritidsintressen: Sekreterare i Stockholms Pyrotekniska Sällskap, medlem av Vasastadens skytteförening

Färdigheter: Skjuta eldvapen, kemi, första hjälpen

”Fragment av ett liv”

2:a april 1876

Walter Johannes Hylander ser dagens ljus i köket på huset på Storgatan 8 i Norrtälje. Både fadern, doktor Hylander och stolte storebror Erik är med vid förlossningen. Från den dagen är de bägge bröderna oskiljaktiga och stor är Walters sorg när Erik flyttar till Uppsala för att studera.

*

Augusti 1894

Walter flyttar efter Erik till Uppsala och börjar studera medicin. Han inser dock snart att hans talanger ligger åt annat håll och övergår till kemi.

*

4:e oktober 1897

»Nattens jägare« bildas av Erik Hylander och Elof Gerdner. Walter finns naturligtvis med som en av grundarna.

*

12:e november 1897

När »Nattens jägare« beger sig till Kyrkogården för att jaga spöken stöter de på en likätare i färd med att plundra en grav. De andra i sällskapet blev skrämde men Erik tog sin promenadkäpp och Walter fick tag på en spade. Tillsammans dödade de otyget.

*

November 1897 - december 1898

Sällskapet bekämpar ockulta sammanslutningar och övernaturliga fenomen.

*

28:e november 1897

Walter skadas lindrigt när han och de andra stoppar en ockult ritual på

Kung Björns hög.

*

21:a juni 1898

Storebror Erik gifter sig med sin fästmö Gertrud i Gamla Uppsala kyrka.

*

15:e december 1898

Ett försök att undersöka spökerier i Uppsala Domkyrka slutar i katastrof. Erik får strupen söndersliten. Både Oscar och Sofia skräms från vettet. Elof som också såg det onämbara vidundret upplöser sällskapet med omedelbar verkan. Walter skäller ut honom, tar med sig krönikan och återvänder till hemstaden.

*

Januari 1899

Walter reser tillbaka till Uppsala och i juni avslutar han sina studier.

*

15:e augusti 1899

Walter får anställning som folkskollärare i hemstaden Norrtälje.

*

Augusti 1904

Walter avancerar inom skolan och får anställning som adjunkt i kemi vid Vasa realskola i Stockholm. Vid flytten till huvudstaden medföljer även den vältummade krönikan och Eriks personliga ägodelar.

*

På senare år har Walter även börjat återuppta bekantskapen med Eriks änka Gertrud. Det var ju trots allt inte hennes fel att han dog. Han är dessutom beredd på att en dag kämpa mot ondskan igen och kanske kan han då hämnas sin storebrors död.

PERSONLIG REFLEKTION

»Skräcken« brukar dina elever kalla dig bakom din rygg. Det har de gjort i snart tjugo år nu och de är lika naiva i sina föreställningar att du inte vet om det som de är till världen i allmänhet. Tänk om man fick vara lika naiv och blåögd som en fjunig, finmig sextonåring. Tänk att bara ha kärleksbekymmer, stränga fäder och hemska läxor att bekymra sig om. De är lyckliga, de små liven. Än så länge i alla fall. Men förr eller senare kommer de att inse att världen är grym, precis som du förstod efter den där natten för så länge sedan i Uppsala Domkyrka.

* * *

Det händer fortfarande att du vaknar om nätterna och hör skriken

eka i mörkret och du förebrår fortfarande dig själv för att du inte lyckades rädda din bror från att gå en så fruktansvärd död till mötes. Om du bara hade fortsatt att övertala honom att det inte var en bra idé att gå in i kyrkan innan ni visste lite mer om vad det rörde sig om för monster. Om du bara hade gått först upp till kistan i gravkoret istället för Erik. Om...

* * *

Gertrud brukar säga att man inte kan tänka så när du hälsar på henne. »Erik är död och du lever, så är det bara.« säger hon. Det är konstigt att hon kan lägga saker bakom sig och gå vidare medan du sitter och mal samma scener om och om igen för att förstå var det gick så fel.

Persongalleri

Erik Hylander: Din älskade bror.

Gertrud Hylander: Eriks änka. Du brukar gå över och se till så att hon har det bra.

Oscar Dalbäck: Han blev visst inspärrad på Därhuset efter domkyrkofiaskot. Du har inte hört något sedan dess.

Sofia Zackrisdotter: Oscars fästmö. Hon spärrades också in men dog visst några år senare.

Gottfrid Seblin: Försvann efter katastrofen och du har inte hört något ifrån honom sedan dess.

Elof Gerdner: Gertrud har talat om att han har skaffat familj. Inte för att du bryr dig.